Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0047

Ukierunkowane wydalenia zagranicznych dziennikarzy i chrześcijan w Turcji pod pretekstem zapewniania bezpieczeństwa narodowego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2026 r. w sprawie ukierunkowanych wydaleń zagranicznych dziennikarzy i chrześcijan w Turcji pod pretekstem zapewniania bezpieczeństwa narodowego (2026/2613(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając art. 150 ust. 5 i art. 136 ust. 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że w sprawozdaniu Komisji dotyczącym Turcji za 2025 r. stwierdzono, że „warunki dla wolności i pluralizmu mediów są ograniczone”; mając na uwadze, że pojawiły się obawy dotyczące przetrzymywania i deportacji zagranicznych dziennikarzy;

B. mając na uwadze, że w ostatnich latach co najmniej 300 zagranicznych chrześcijańskich pastorów, misjonarzy i członków ich rodzin zostało deportowanych z Turcji i odmówiono im ponownego wjazdu, powołując się na środki administracyjne oznaczone odpowiednio kodami „N-82” i „G-87”, zgodnie z którymi uznano ich za zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego, bez przedstawienia dowodów, przeprowadzenia postępowania sądowego lub dostępu do skutecznego środka odwoławczego;

C. mając na uwadze, że 26 stycznia 2026 r. zatrzymano Kaveha Taheriego, irańskiego niezależnego dziennikarza uznanego przez UNHCR za uchodźcę, który ma zostać deportowany do Iranu, gdzie grozi mu prześladowanie polityczne; mając na uwadze, że 20 stycznia 2026 r. dziennikarka Nujan Mala Hassan została ranna po postrzeleniu przez turecką straż graniczną podczas relacjonowania protestów; mając na uwadze, że niektórzy dziennikarze, w tym korespondent BBC Mark Lowen, zostali już deportowani, a inni, tacy jak francuski dziennikarz Raphaël Boukandoura, zostali aresztowani i grożono im deportacją;

D. mając na uwadze, że według doniesień chrześcijanie są najbardziej

prześladowaną grupą religijną na świecie; mając na uwadze, że ignorowanie tej rzeczywistości i brak reakcji na nią podważa wiarygodność międzynarodowych wysiłków na rzecz ochrony wolności religii lub przekonań;

E. mając na uwadze, że przed ETPC toczy się kilka powiązanych spraw, w tym sprawa *Wiest* przeciwko *Turcji*;

F. mając na uwadze, że przekształcenie Hagii Sophii w meczet, niszczenie kościołów chrześcijańskich i ciągła presja wywierana na wspólnoty chrześcijańskie świadczą o powszechnym i systematycznym ograniczaniu podstawowych wolności, w tym wolności wypowiedzi i wolności religii;

1. zdecydowanie potępia ukierunkowane wydalenia zagranicznych dziennikarzy i chrześcijan pod nieuzasadnionym pretekstem bezpieczeństwa narodowego i bez rzetelnego procesu sądowego; ubolewa nad brakiem dostępu do dowodów i rzetelnej kontroli sądowej;

2. wyraża niezachwiane poparcie dla chrześcijan i przypomina, że wolność religii lub przekonań, w tym prawo do praktykowania i zmiany religii lub manifestowania przekonań religijnych, zarówno indywidualnie, jak i we wspólnocie, musi być w pełni chroniona zgodnie z międzynarodowym prawem dotyczącym praw człowieka i szanowana bez dyskryminacji i ingerencji ze strony władz państwowych;

3. uważa, że te ukierunkowane wydalenia wpisują się w szerszy kontekst regresu demokracji, erozji niezależności sądownictwa, kryminalizacji sprzeciwu i ataków na społeczeństwo obywatelskie;

4. wzywa Turcję do natychmiastowego zaprzestania wszelkich form nękania sądowego i administracyjnego zagranicznych dziennikarzy, często pod pretekstem bezpieczeństwa narodowego; wyraża głębokie oburzenie doniesieniami o arbitralnych aresztowaniach i zatrzymaniach; wzywa Turcję do natychmiastowego wstrzymania postępowań w sprawie deportacji Kaveha Taheriego i innych zagranicznych dziennikarzy; domaga się zawieszenia wszystkich postępowań sądowych przeciwko szwedzkiemu dziennikarzowi Joakimowi Medinowi i innym dziennikarzom skazanym za wykonywanie ich pracy;

5. zgadza się z oceną zawartą w sprawozdaniu dotyczącym Turcji za 2025 r. w sprawie restrykcji wobec dziennikarzy i osób wyrażających krytyczne opinie;

6. wyraża solidarność z tureckimi dziennikarzami, którzy nadal niezależnie przekazują informacje pomimo licznych nadużyć; apeluje do Komisji o zwiększenie wsparcia dla niezależnych mediów;

7. wzywa Turcję, by natychmiast zaprzestała stosowania administracyjnych środków bezpieczeństwa o kodach „N-82” i „G-87”, a także by wydawała indywidualne, należycie uzasadnione decyzje podlegające niezależnej kontroli sądowej oraz umożliwiła powrót arbitralnie wydalonym osobom;

8. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawicielkę Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Komisję do systematycznego poruszania tych kwestii w dialogu politycznym z Turcją oraz do rozważenia ukierunkowanych środków, jeżeli te nadużycia będą się utrzymywać;

9. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawicielce Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, państwom członkowskim oraz rządowi i parlamentowi Turcji.